

OP/138/2013/MZ

Geneza rozporządzenia 561/2006 WE jako źródła prawa pracy

Wstęp do preambuły rozporządzenia 561/2006 WE

„*PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ, uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 71, uwzględniając wniosek Komisji (1), uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno - Społecznego (2), po konsultacji z Komitetem Regionów, stanowiąc zgodnie z procedurą określoną w art. 251 Traktatu (3), w świetle wspólnego tekstu zaakceptowanego przez komitet pojedynczy dnia 8 grudnia 2005 r., a także mając na uwadze, co następuje: (...)*”

Analizując genezę rozporządzenia 561/2006 WE, warto wyjaśnić na wstępie kilka aspektów formalnych. Legislador unijny odwołał się w omawianej normie do zakresu oraz trybu uchwalenia rozporządzenia 561/2006 WE. Jednak art. 71 oraz 251 *Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską*, zmieniły swoją numerację ramach *Traktatu o Funkcjonowaniu Unii Europejskiej*.

I tak art. 71 *Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską*, to obecnie art. 90 *Traktatu o Funkcjonowaniu Unii Europejskiej*, natomiast art. 251 *Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską*, to obecnie art. 294 *Traktatu o Funkcjonowaniu Unii Europejskiej*. Postanowienia odnoszące się do „dawnego” art. 71 zawarte są w TYTULE VI: TRANSPORT, w którym w artykule 90 (*Traktatu o Funkcjonowaniu Unii Europejskiej*)¹ (dawnym artykule 70 TWE) określono, że: „*Cele Traktatów, w odniesieniu do kwestii uregulowanych w niniejszym tytule, są realizowane w ramach wspólnej polityki transportowej*”. W artykule 91 (TFUE) (dawnym art. 71 TWE) określono: „*1. W celu wykonania artykułu 90 i z uwzględnieniem specyficznych aspektów transportu, Parlament Europejski i Rada, stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą prawodawczą i po konsultacji z Komitetem Ekonomiczno-Społecznym i Komitetem Regionów, ustanawiają:*

- a) **wspólne reguły** mające zastosowanie do transportu międzynarodowego wykonywanego z lub na
- c) terytorium Państwa Członkowskiego lub tranzytu przez terytorium jednej lub większej liczby Państw Członkowskich;
- b) warunki dostępu przewoźników nie mających stałej siedziby w Państwie Członkowskim do

¹ <http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=OJ:C:2012:326:FULL:PL:PDF> (dostęp na dzień 19.09.2013)

transportu krajowego w Państwie Członkowskim;
c) środki pozwalające **polepszyć bezpieczeństwo** transportu;
d) wszelkie inne potrzebne przepisy.

2. Przy przyjmowaniu środków, o których mowa w ustępie 1, uwzględnia się przypadki, w których zastosowanie tych środków może poważnie wpływać na **jakość życia i poziom zatrudnienia** w pewnych regionach, jak również na funkcjonowanie infrastruktury transportowej.”

Nie można nie odnieść się do dalszej treści omawianego uregulowania. Określa ono, że uregulowania „dawnego” art. 251 (TWE), zostały obecnie zawarte w ROZDZIALE 2 - AKTY PRAWNE UNII, PROCEDURY PRZYJMOWANIA I INNE POSTANOWIENIA - SEKCJA 2 - PROCEDURY PRZYJMOWANIA AKTÓW I INNE POSTANOWIENIA (TFUE). Artykuł 294 (TFUE) dawny artykuł 251 TWE - odnosi się więc do kwestii czysto proceduralnych i określa, że:

„1. W przypadku gdy w Traktatach czyni się odwołanie do zwykłej procedury prawodawczej **Załącznik 1** w celu przyjęcia aktu, stosowana jest następująca procedura.

2. Komisja przedstawia projekt Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.

Powyższe uregulowanie wynikające z art. 91 TFUE, posiada ogromną doniosłość dla oceny uregulowań rozporządzenia 561/2006 WE, jako źródła prawa pracy, ponieważ legislator wspólnotowy (unijny) *a priori* wyartykułował tezę, iż ustalenie wspólnych reguł w ramach rozporządzenia 561/2006 WE ma na celu *polepszających bezpieczeństwa oraz jakości życia i poziom zatrudnienia*. Nie pozostawia więc roli na spekulacje w zakresie określenia roli uregulowań omawianego rozporządzenia w europejskim systemie prawa pracy.

Autor opracowania prawnego:
Mariusz Miąsko
Kancelaria Prawna Viggen Sp.j.
www.kancelariaprawnaviggen.pl

Załącznik nr 1

Procedura prawodawcza:

Pierwsze czytanie

3. Parlament Europejski **uchwala stanowisko** w pierwszym czytaniu i **przekazuje je Radzie**.

4. Jeżeli **Rada zatwierdzi stanowisko** Parlamentu Europejskiego, projektowany akt zostaje przyjęty w brzmieniu, które odpowiada stanowisku Parlamentu Europejskiego.

5. Jeżeli **Rada nie zatwierdzi stanowiska** Parlamentu Europejskiego, przyjmuje własne stanowisko w pierwszym czytaniu i przekazuje je Parlamentowi Europejskiemu.

6. **Rada informuje** w pełni Parlament Europejski o powodach, które doprowadziły ją do przyjęcia jej stanowiska w pierwszym czytaniu. Komisja informuje w pełni Parlament Europejski o swoim stanowisku.

Drugie czytanie

7. Jeżeli w terminie trzech miesięcy od tego przekazania Parlament Europejski:

a) zatwierdzi stanowisko Rady w pierwszym czytaniu lub nie wypowie się, dany akt uważa się za przyjęty w brzmieniu, które odpowiada stanowisku Rady;

b) odrzuci, większością głosów wchodzących w jego skład członków, stanowisko Rady w pierwszym czytaniu, proponowany akt uważa się za nieprzyjęty;

c) zaproponuje większością głosów wchodzących w jego skład członków poprawki do stanowiska Rady w pierwszym czytaniu, zmieniony w ten sposób tekst jest przekazywany Radzie i Komisji, która wydaje opinię w przedmiocie tych poprawek.

8. Jeżeli w terminie trzech miesięcy od otrzymania poprawek Parlamentu Europejskiego Rada, stanowiąc większością kwalifikowaną:

a) przyjmie wszystkie te poprawki, dany akt uważa się za przyjęty;

b) nie przyjmie wszystkich poprawek, przewodniczący Rady w porozumieniu z przewodniczącym Parlamentu Europejskiego zwołuje komitet pojednawczy w terminie sześciu tygodni.

9. Rada stanowi jednomyślnie w sprawie poprawek, które stały się przedmiotem negatywnej opinii Komisji.

Procedura pojednawcza

10. Komitet pojednawczy, w którego skład wchodzi członkowie Rady lub ich przedstawiciele oraz taka sama liczba członków reprezentujących Parlament Europejski, ma za zadanie doprowadzić do porozumienia w sprawie wspólnego projektu większością kwalifikowaną członków Rady lub ich przedstawicieli oraz większością głosów członków reprezentujących Parlament Europejski, w terminie sześciu tygodni od jego zwołania, na podstawie stanowisk Parlamentu Europejskiego i Rady w drugim czytaniu.

11. Komisja uczestniczy w pracach komitetu pojednawczego i podejmuje wszelkie niezbędne inicjatywy na rzecz zbliżenia stanowisk Parlamentu Europejskiego i Rady.

12. Jeżeli w terminie sześciu tygodni od jego zwołania komitet pojednawczy nie zatwierdzi wspólnego projektu, proponowany akt uważa się za nieprzyjęty.

Trzecie czytanie

13. Jeżeli w tym terminie komitet pojednawczy zatwierdzi wspólny projekt, Parlament Europejski i Rada dysponują terminem sześciu tygodni od tego zatwierdzenia na przyjęcie danego aktu zgodnie z tym projektem, przy czym Parlament Europejski stanowi większością oddanych głosów, a Rada – większością kwalifikowaną. Jeżeli nie uczynią tego, proponowany akt uważa się za nieprzyjęty.

14. Terminy trzech miesięcy i sześciu tygodni, o których mowa w niniejszym artykule, są przedłużane najwyżej, odpowiednio, o miesiąc i o dwa tygodnie, z inicjatywy Parlamentu Europejskiego lub Rady.

Postanowienia szczególne

15. Jeżeli, w przypadkach przewidzianych w Traktatach, akt prawodawczy jest poddany zwykłej procedurze prawodawczej z inicjatywy grupy Państw Członkowskich, na zalecenie Europejskiego Banku Centralnego lub na wniosek Trybunału Sprawiedliwości, ustępu 2, ustępu 6 zdanie drugie oraz ustępu 9 nie stosuje się.

W takich przypadkach Parlament Europejski i Rada przekazują Komisji projekt aktu oraz swoje stanowiska w pierwszym i drugim czytaniu. Parlament Europejski lub Rada mogą, w toku całej procedury, zwrócić się do Komisji o opinię, którą Komisja może wydać również z własnej inicjatywy.

Może ona również, jeżeli uzna to za niezbędne, uczestniczyć w pracach komitetu pojednawczego zgodnie z ustępem 11.